

Peachez – Toneelgroep Maastricht

Inhoud:

Peachez gaat over een professor, gespeeld door Porgy Franssen, die zijn hele leven in de boeken zit en daardoor het onvermogen heeft om lief te hebben, totdat hij via de mail in aanmerking komt met Sarah Peachez, gespeeld door Maartje van de Wetering. De professor wordt verliefd op Sarah en vertelt hoe dat zijn leven heeft veranderd.

Mijn Blik:

Zodra je de zaal binnen loopt, hangt er een duistere sfeer. Het podium is donker en de muziek heeft iets tragisch. Een professor, met de bijnaam Proffie – zijn echte naam horen we nooit – zit op het midden van het toneel. Hij vertelt dat hij in een cel in Buenos Aires zit. Je weet eigenlijk dat er dan iets in zijn leven is misgegaan.

Proffie neemt je mee naar zijn liefdesverhaal. Via internet leert hij Sarah kennen. Hij wordt verliefd op haar en zij op hem. Je denkt te weten waar het verhaal naar toe gaat; straks zal vast blijken dat Sarah niet echt is. Maar Maartje van de Wetering speelt Sarah zo naturel dat je gelooft dat ze echt is. Ik zat echt te twijfelen of ze echt of een waanbeeld zou zijn.

Je leeft zo met de twee mee. Hun liefde is puur en kent zoveel diepgang. Alles wordt perfect uitgebeeld. De twee spelen vaak op afstand van elkaar en kijken elkaar niet aan. Als ze naar elkaar mailen, zie je hun berichten op een groot scherm.

Als dan uiteindelijk de genadeslag komt en je ontdekt, waarom Proffie in de cel zat en dat Sarah Peachez tóch niet bestond, doet het je echt pijn. Ik voelde een oprechte dreun. Sarah was zo naturel en puur, dat je geloofde dat ze bestond, Je wilde dat ze bestond.

Wat me nog meer raakte, was dat Proffie in de cel gelukkiger was dan tevoren. Hij had ware liefde gekend. Iets dat hij nog nooit gevoeld had. Hij had dan wel liefde gevoeld voor iemand die niet bestond, maar zijn liefde was echt en puur. Waarbij meteen de vraag kwam: Is liefde dan een fantasie?

Deze woorden van Proffie zette me aan het denken:

'Het is niet Gods schuld dat Hij niet bestaat.

Ons geloof in Hem en onze liefde voor Hem zijn niet van Zijn bestaan afhankelijk. Integendeel. Zijn bestaan zou ons geloof en onze liefde onmogelijk maken. Wij hebben Hem bedacht en als een fantasie in de hemel geplaatst omdat wij beseften dat onze levens leeg waren zonder geloof en liefde. Het is niet God die onze levens verrijkt, maar ons geloof in Hem.'

Deze woorden zijn waar... maar moet het ons bang maken? Ik denk van niet. Ook al zou liefde een fantasie zijn, toch is dit het mooiste gevoel wat je kunt ervaren. Liefde geeft ons hoop en waar zijn we zonder hoop? Hoop doet leven. Liefde doet leven. Liefde is iets wat we koesteren, om verder te kunnen. Zonder liefde zouden we niet eens bestaan.

Verslag,
Amber Schoonbrood